

عنوان مقاله:

اثربخشی تکنیک های درمان ارتقای کیفیت زندگی بر انعطاف پذیری کنشی و نشاط اجتماعی در افراد بزرگسال مبتلا به سوگ ناشی از کوید ۱۹

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی علوم ورزشی، تربیت بدنی، تغذیه و پژوهش های نوین روانشناسی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

فاطمه سلطانی - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه روانشناسی بالینی، واحد نائین، دانشگاه آزاد اسلامی، نائین، ایران

مریم بهرامی نیا - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه روانشناسی بالینی، واحد نائین، دانشگاه آزاد اسلامی، نائین، ایران

شهناز خالقی پور - دانشیار، گروه روانشناسی، واحد نائین، دانشگاه آزاد اسلامی، نائین، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف اثربخشی درمان ارتقا کیفیت زندگی بر انعطاف پذیری کنشی و نشاط اجتماعی در افراد مبتلا به سوگ ناشی از کوید ۱۹ انجام شد. روش پژوهش نیمه آزمایشی و طرح آن از نوع پیش آزمون- پس آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری کلیه افراد مبتلا به سوگ ناشی از کوید ۱۹ در اواخر سال ۱۴۰۰ بود که با روش نمونه گیری گلوله برفی ۲۰ نفر انتخاب شدند و به صورت تصادفی ۱۰ نفر در گروه درمان ارتقای کیفیت زندگی و ۱۰ نفر در گروه کنترل قرار گرفتند. در ادامه از هر دو گروه پیش آزمون براساس پرسشنامه های انعطاف پذیری کنشی کونور و دیویدسون (۲۰۰۳) و نشاط اجتماعی تمیزی فر و همکاران (۱۳۹۶) گرفته شد. پس از اجرای پیش آزمون گروه اول طی ۸ جلسه ۹۰ دقیقه ای ۲ ماه هفته ای یک جلسه درمان ارتقای کیفیت زندگی دریافت کردند. تحلیل داده ها با آزمون تحلیل کواریانس انجام شد. نتایج نشان داد که درمان ارتقای کیفیت زندگی بر انعطاف پذیری کنشی و بر نشاط اجتماعی تاثیر مثبتی داشته است.

کلمات کلیدی:

ارتقای کیفیت زندگی، انعطاف پذیری کنشی، نشاط اجتماعی، سوگ، کوید ۱۹

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1689123>

